

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23Tos/6/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3123011508
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Antala
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3123011508.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Antalu a sudcov JUDr. Lucie Horvátovej a JUDr. Juraja Valáška v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v Trenčíne, okres Trenčín, trvale bytom B. C. B., D. E. XXXX/XX, F. B. C. B., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Ilava, pre obzvlášť závažný trestný čin zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písm. c), písm. d), odsek 2 písm. c) Tr. zákona účinného v čase spáchania skutku a iné, na neverejnom zasadnutí konanom v Trenčíne dňa 18. januára 2024, o sťažnosti prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín v neprospech odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 15. novembra 2023 pod sp. zn. 75Pp/31/2023 jednomyselne takto

rozhodol:

Podľa § 193 odseku 1 písm. c) Tr. poriadku s a sťažnosť prokurátora z a m i e t a, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 19. decembra 2018 pod sp. zn. 1T/48/2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 13. marca 2019 pod sp. zn. 23To/17/2019 bol odsúdený A. B., nar. XX.XX.XXXX (ďalej len „odsúdený“) právoplatne uznaný za vinného zo spáchania obzvlášť závažného trestného činu zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písm. c), písm. d), odsek 2 Tr. zákona účinného v čase spáchania skutku, za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov a 8 (osem) mesiacov, so zaradením na jeho výkon podľa § 48 odsek 2 písm. b) a § 48 odsek 4 Tr. zákona do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 07. marca 2017 pod sp. zn. 3T/91/2016, právoplatného dňa 07. marca 2017 (v konaní o dohode o vine a treste) v spojení s uznesením Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 17. júla 2019 pod sp. zn. 3T/91/2016, pre spáchanie trestného činu prečinu podľa § 171 odsek 2 Tr. zákona účinného v čase spáchania skutku na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov, so zaradením na jeho výkon podľa § 48 odsek 2 písm. a) Tr. zákona do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Uznesením Okresného súdu Trenčín zo dňa 02. októbra 2019 pod sp. zn. 6Nt/207/2019 bol určený spoločný spôsob výkonu oboch uložených nepodmienečných trestov odňatia slobody v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Odsúdený má predpokladaný koniec výkonu posledného trestu odňatia slobody dňom 23. novembra 2025. Lehota pre to, aby mohol byť odsúdený podmienene prepustený z výkonu trestu odňatia slobody (po uplynutí 3 v prípade obzvlášť závažného zločinu a 1 v prípade prečinu) jemu uložených a nariadených oboch uvedených trestov odňatia slobody, nastala dňom 23. septembra 2023.

Dňa 29. septembra 2023 bol Okresnému súdu Trenčín doručený písomný návrh odsúdeného na podmienene prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý aj odôvodnil tým, že spáchanie trestnej činnosti úprimne oľutoval a doterajším výkonom trestu sa dostatočne ponaučil do budúcnosti s tým, že už chce viesť iba riadny život a riadne sa zamestnať a do konca svojho života abstinovať pokiaľ ide o drogy. Počas doterajšieho výkonu trestu už absolvoval a ukončil aj nariadené ochranné ústavné

protitoxikomanické liečenie a tiež získal v roku 2022 výučný list s prospechom veľmi dobrým. Zúčastňoval sa i aktívne (podieľal sa na besedách a kvízoch) na aktivitách s protidrogovou témou. Na slobode chce bývať s matkou a chce jej pomáhať a počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody udržuje tiež sociálne kontakty so svojou rodinou.

Okresný súd Trenčín na nariadenom verejnom zasadnutí uznesením dňa 15. novembra 2023 pod sp. zn. 75Pp/31/2023 podľa § 415 odseku 1 Tr. poriadku a za použitia §§ 66 odseku 1, odseku 2 a § 67 odsek 1 Tr. zákona odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX podmienične prepustil z predmetných a vyššie uvedených výkonov trestov odňatia slobody a súčasne mu podľa § 68 odsek 1 Tr. zákona okresný súd určil skúšobnú dobu na 3 (tri) roky a súčasne u neho nariadil aj probačný dohľad nad jeho osobou počas celej určenej skúšobnej doby, spolu s uložením primeranej povinností podľa § 51 odsek 4 písm. k) Tr. zákona spočívajúcich v príkaze sa zamestnať sa alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie počas celej určenej skúšobnej doby. Svoje rozhodnutie okresný súd v podstate odôvodnil tým, že odsúdený kumulatívne spĺňa všetky tri zákonné podmienky pre to, aby mohol byť podmienične prepustený z výkonu trestu odňatia slobody podľa § 66 odsek 1, odsek 2 a § 67 odsek 1 Tr. zákona, t. j. podmienku formálneho charakteru – potrebnú časť výkonu trestu odňatia slobody už odsúdený vykonal a plnením svojich povinností v podmienkach výkonu trestu odňatia slobody súčasne preukazuje adekvátny stupeň polepšenia a súčasne spĺňa aj ostatnú tretiu zákonnú podmienku materiálneho charakteru, a to predpoklad vedenia riadneho života na slobode po podmieničnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, čo okresný súd podrobnejšie odôvodňoval tým, že ich naplnenie preukazujú konštatované skutočnosti v obsahu podaného hodnotenia na odsúdeného riaditeľom ústavu na výkon trestu odňatia slobody, z nich najmä to, že disciplinárny trest nevykazuje (jediný, ktorý mu bol uložený už má zahladený). Naopak, vykazuje 7 disciplinárnych odmien a spáchanie trestnej činnosti úprimne oľutoval, pričom vo výkone trestu odňatia slobody je fakticky po prvýkrát, je sebakritický k spáchanej trestnej činnosti má dostatočné sociálne zázemie u svojej rodiny, s ktorou je v kontakte, na slobode má možnosti sa zamestnať a určité riziko recidívy, vyplývajúce z jeho trestnej minulosti dostatočne potlačí nariadený probačný dohľad nad odsúdeným, spolu s uloženou povinnosťou sa počas určenej skúšobnej doby zamestnať sa alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie, počas dostatočne dlhej určenej skúšobnej doby.

Vyššie citované uznesenie okresného súdu nenadobudlo právoplatnosť, pretože proti tomuto uzneseniu, ihneď po jeho vyhlásení na verejnom zasadnutí okresného súdu podala intervenujúca prokurátorka sťažnosť v neprospech odsúdeného, ktorú odôvodnil písomne už prokurátor tým, že dôvodom ich sťažnosti je absencia druhej materiálnej zákonnej podmienky, čo preukazuje obsah hodnotenia odsúdeného počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody riaditeľom ústavu na výkon trestu, z ktorého vyplýva, že odsúdený program zaobchádzania plní iba čiastočne a resocializačná prognóza je u neho hodnotená ako menej priaznivá, na základe stredného rizika recidívy trestnej činnosti, čo považuje prokurátor za zásadné. Podľa jeho názoru okresný súd nedostatočne vyhodnotil rizikové faktory u odsúdeného, ktorý bol doposiaľ celkovo štyrikrát súdne trestaný pre spáchanie rôznej trestnej činnosti, opakovane za drogovú trestnú činnosť, keď odsúdený sa tejto trestnej činnosti, ešte závažnejšej dopustil opakovane počas plynutia určenej skúšobnej doby podmieničného odsúdenia, ktoré nevedlo k jeho k ponaučeniu a náprave. Tvrdenie odsúdeného na verejnom zasadnutí okresného súdu, že sa vo výkone trestu ponaučil a odsúdeným prezentovaný kritický postoj k spáchanej trestnej činnosti považuje prokurátor iba za účelové tvrdenie a správanie sa, v snahe dosiahnuť podmieničné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody a očakávanie vedenia riadneho života na slobode u neho je viac ako pochybné s prihliadnutím na všetky okolnosti, ktoré u neho zakladajú konštatované riziko recidívy trestnej činnosti. Preto navrhol, aby nadriadený Krajský súd v Trenčíne podľa § 194 odsek 1 písm. a) Tr. poriadku v celom rozsahu zrušil napadnuté uznesenie okresného súdu s tým, aby sám rozhodol o zamietnutí návrhu odsúdeného na jeho podmieničné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Odsúdený sa do konania neverejného zasadnutia krajského súdu k písomnému odôvodneniu prokurátora nevyjadril.

Krajský súd, ako nadriadený súd, na podklade podanej sťažnosti prokurátora v neprospech odsúdeného, ktorá mu bola spolu so spisom predložená 12. januára 2024, preskúmal podľa § 192 odseku 1 Tr. poriadku na neverejnom zasadnutí dňa 18. januára 2024 správnosť výrokov napadnutého

uznesenia a konanie, ktoré im predchádzalo a zistil, že sťažnosť prokurátora, ktorá je síce prípustnou, bola podaná oprávnenou osobou, včas aj na správnom mieste, nie je ale dôvodnou.

Podľa § 66 odseku 1 písm. a) Tr. zákona súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 odseku 2 Tr. zákona pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa § 67 odseku 1 Tr. zákona osoba odsúdená za obzvlášť závažný zločin alebo osoba odsúdená na trest odňatia slobody podľa § 47 odsek 2 okrem osoby odsúdenej na doživotie môže byť podmiennečne prepustená až po výkone troch štvrtín uloženého trestu odňatia slobody.

Podľa § 68 odseku 1 Tr. zákona pri podmiennečnom prepustení súd určí skúšobnú dobu na 1 rok až 7 rokov a skúšobná doba sa začína podmiennečným prepustením odsúdeného.

Krajský súd po splnení svojej prieskumnej povinnosti v súlade so skutkovými a právnymi závermi okresného súdu dospel k záveru, že v posudzovanom prípade odsúdený skutočne kumulatívne spĺňa zákonom vyžadované všetky tri zákonné podmienky na podmiennečné prepustenie odsúdeného uvedené v ustanoveniach §§ 66 odseku 1 písm. a), odsek 2 i § 67 odsek 1 Tr. zákona. Prvá formálna zákonná podmienka bola naplnená už dňom 23. septembra 2023, kedy odsúdený už potrebné zákonné časti z oboch jemu právoplatne uložených a postupne nariadených trestov odňatia slobody za spáchaný obzvlášť závažný zločin a prečin totožného charakteru. Odsúdený tiež plnením všetkých svojich povinností a svojim správaním počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody aj podľa záveru krajského súdu preukázal adekvátny stupeň polepšenia tak, ako to v podrobnosti vyplýva z jednotlivito uvádzaných skutočnostiach v rámci celého obsahu podaného hodnotenia riaditeľom ústavu na výkon trestu odňatia slobody. Aj keď riaditeľ ústavu na výkon trestu odňatia slobody v závere konštatuje svoje subjektívne stanovisko o tom, že odsúdený spĺňa podmienky pre podmiennečné prepustenie iba čiastočne, bez toho, aby takýto svoj názor aj prípadne podložil konkrétnymi relevantnými skutočnosťami, keď práve naopak, z obsahu jeho ohodnotenia celkom zreteľne vyplýva, že odsúdený spĺňa druhú zákonnú podmienku pre podmiennečné prepustenie, krajský súd v tejto súvislosti považuje za nevyhnutné ďalej uviesť, že súd, ktorý rozhoduje o návrhu odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nie je v žiadnom prípade viazaný uvádzaným záverom a i prípadným odporúčaním riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody v podávaných hodnoteniach, pričom len súd je kompetentný posudzovať splnenie zákonných podmienok pre podmiennečné prepustenie odsúdenej osoby z výkonu trestu odňatia slobody. Výsledky, aké odsúdený, ktorý je fakticky po prvýkrát vo výkone trestu odňatia slobody, doposiaľ dosiahol vo výkone trestu odňatia slobody nezodpovedajú iba záveru o relatívne dobrom jeho správaní, resp. čiastočnom plnení stanoveného programu zaobchádzania. Odsúdený je počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody tak, ako to vyplýva z jednotlivých uvádzaných skutočností v obsahu podaného hodnotenia riaditeľom ústavu na výkon trestu odňatia slobody hodnotený v súhrne výrazne pozitívne, čo adekvátne vyjadruje aj množstvo jeho doterajších disciplinárnych odmien (7), bez súčasnej existencie disciplinárneho trestu, ktorý mu bol síce v počiatkoch výkonu trestu odňatia slobody uložený, ale mu bol zákonným spôsobom zahladený a nie je možné na neho preto prihliadať. Odsúdený svoju sebareflexiu vo vzťahu k doteraz spáchanej trestnej činnosti podľa názoru krajského súdu neprejavil iba bezobsažne verbálnym spôsobom, ale predovšetkým svojim aktívnym prístupom vo viacerých smeroch: úspešné absolvovanie uloženého ochranného protitoxikomanického liečenia, nielen pasívna ale aj aktívna účasť na protidrogovej osвете vo výkone trestu odňatia slobody, jeho aktívne zapojenie sa do prác v prospech ústav aj pracovné výsledky a v neposlednom rade aj úspešné zvýšenie svojho vzdelania počas výkonu trestu odňatia slobody. Tieto skutočnosti bez pochyby vyvracajú ničím relevantným nepodložené závery prokurátora o účelovosti odsúdeným prezentovaného sebakritického postoja k spáchanej trestnej činnosti a ponaučeniu z nej iba s cieľom dosiahnuť podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Nie je preto zrejmé, čo iné by mal podľa názoru prokurátora odsúdený ešte preukázať, aby bol v jeho ponímaní uveriteľnej sebareflexie akceptovaný. Uvedené skutočnosti krajský súd považuje za logicky presvedčivé, ktoré oponujú nielen záveru riaditeľa ale

aj prokurátora o čiastočnom splnení zákonných podmienok na podmiennečné prepustenie. Pokiaľ prokurátor v sťažnostných námietkach poukazoval na to, že odsúdený plní program zaobchádzania iba čiastočne, čo vyplýva z hodnotenia odsúdeného riaditeľom ústavu na výkon trestu odňatia slobody, táto skutočnosť nemá žiadnu relevantnú oporu v obsahu tohto písomného hodnotenia. Prokurátor si zrejme pomýlil názor riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody spočívajúci v tom, že odsúdený spĺňa podmienky na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody iba čiastočne s plnením stanoveného programu zaobchádzania u odsúdeného. Zaujímavou skutočnosťou je však fakt, ktorú z neznámych príčin prokurátor prehliadol, že samotný riaditeľ ústavu na výkon trestu odňatia slobody navrhol odsúdeného podmiennečne prepustiť s dohľadom, čomu plne zodpovedá napokon aj napadnuté rozhodnutie okresného súdu.

Pokiaľ ide o splnenie ostatnej, tretej zákonnej podmienky materiálneho charakteru, t. j. predpoklad, že odsúdený bude po podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody viesť riadny život a nebude sa dopúšťať opätovne protispoločenskej činnosti, predovšetkým trestnej činnosti, krajský súd vo všeobecnosti najskôr musí uviesť, že už zo zákonného znenia vyplýva to, že či odsúdená osoba bude či nebude viesť riadny život po podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody možno iba odhadovať, resp. vysloviť v tomto smere konkrétnu prognózu, po vyhodnotení všetkých známych relevantných skutočností, ktoré sa viažu k osobe odsúdeného. V podstatnej miere úzko súvisí hodnotenie tejto prognózy aj so záverom o druhej materiálnej zákonnej podmienke pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, pretože už ten sám o sebe v podstatnej miere napovedá o stave nápravy odsúdeného aj smerom do budúcnosti, samozrejme po všestrannom vyhodnotení a vzatím do úvahy aj ostatné ďalšie podstatné faktory. Odsúdený, ktorý je fakticky iba prvýkrát vo výkone trestu odňatia slobody tak, ako to vyplýva z obsahu jeho hodnotenia z doteraz vykonanej väčšej časti jemu uložených a nariadených oboch trestov odňatia slobody plní svoje povinnosti a správa sa iba pozitívne a program zaobchádzania stále plní v takej miere, že je možné konštatovať, že jeho náprava je dostatočne pozitívna a uveriteľná a to aj vzhľadom k tomu, že trest odňatia slobody vykonáva po prvýkrát a teda nejde zrejme u neho o účelové správanie sa, ktoré by nekorešpondovalo s realitou ním proklamovaných postojov v snahe viesť už iba riadny život občana. Krajský súd preto konštatuje, že odsúdený spĺňa dôvodný predpoklad, že na slobode bude viesť riadny život po podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, berúc do úvahy v dostatočnom rozsahu preukázaný adekvátny stupeň jeho polepšenia v podmienkach výkonu trestu odňatia, s existujúcim pozitívnym sociálnym zázemím, ktoré tvorí jeho rodina, čo potvrdil aj ústav na výkon trestu odňatia slobody. Odsúdený, hoci spáchal dva trestné činy, z nich jeden závažného charakteru, vzhľadom na jeho doterajší konzistentný postoj a správanie sa počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody ešte nediskvalifikujú rozhodnutie o jeho podmiennečnom prepustení. Okresný súd totiž správne, po tom, čo rozhodol, o podmiennečnom prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, na posilnenie eliminácie rizika recidívy u odsúdeného správne určil primerane dlhú skúšobnú dobu spolu s uložením probačného dohľadu nad jeho osobou, spolu s vhodnou primeranou povinnosťou, vzhľadom na charakter trestnej činnosti, ktorej sa odsúdený dopustil.

Na základe uvedených skutočností preto aj krajský súd dospel k záveru, že odsúdený, ktorý je pritom vo výkone trestu odňatia slobody po prvýkrát, kumulatívne spĺňa všetky tri zákonné podmienky pre podmiennečné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody tak, ako je uvedené.

Krajský súd vzhľadom na vyššie uvedené dôvody dospel k záveru, že odsúdeného je preto možné podmiennečne prepustiť z výkonu trestu odňatia slobody s uložením aj podľa názoru krajského súdu obligatórnej a primeranej skúšobnej doby na 3 (tri) roky, s nariadením probačného dohľadu nad osobou odsúdeného, spolu s uložením primeranej povinnosti tak, ako táto vyplýva z napadnutého uznesenia okresného súdu, čo krajský súd hodnotí pozitívne smerom k podpore dovŕšenia nápravy odsúdeného na slobode po jeho podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody.

Krajský súd dôrazne poučuje odsúdeného, že v prípade, že nebude plniť podmienky probačného dohľadu či bude porušovať uloženú povinnosť, čo bude predmetom opakovanej kontroly zo strany príslušného probačného a mediačného úradníka, a to prípadne aj v súčinnosti s Policajným zborom, čomu je odsúdený povinný sa podrobiť s tým, že ak nebude v celom rozsahu plniť podmienky podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, môže to mať samo o sebe za následok povinnosť podrobiť sa výkonu zvyšku nevykonaného trestu odňatia slobody.

Uvedené dôvody potom viedli krajský súd k tomu, že sťažnosť prokurátora ako nedôvodnú, podľa § 193 odsek 1 písm. c) Tr. poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť n i e j e prípustná.